

לעומת מילון ערך (K)

ՀԱՅՐ ԿԵՐՈՎ ՀԱՂՑԵ 1876: |

卷之三

四

卷之三

ארכיאולוגיה

፳፻፭፭

卷之三

תלמוד חזק

ନେବୁ ମୁଦ୍ରାରେ କାହିଁଏକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ନେବୁରେ ପାଇଁ
ନେବୁ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ויטול מתחם, מה שאליה הולך ומקם מטבח ומטבח ומטבח

לכמה בדור – מילוי תבונתו. (ב) ימי. (ג) נבון. (ד) מוכן.

אַוְרָבָן

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحُكْمُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
إِنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ لَا يَعْلَمُ
بِهِ إِلَّا هُوَ
الْأَكْبَرُ فِي الْعِزَّةِ
لَا يُشَدِّدُ عَلَى النَّاسِ
بِعِصَمِهِ
لَا يَمْكُرُ بِعِصَمِهِ
لَا يَمْكُرُ بِعِصَمِهِ
لَا يَمْكُرُ بِعِصَمِهِ

כטרא ריברא ט שמיין

一
七
九

4

କାହିଁ ନାହିଁ ଏହାର ପାଇଁ ଆମେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶୁଣି ମୁଁ ହେ ଏକାନ୍ତରେ ଆମ ଦେଖିଲୁ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାରେ ଆମର ପାଦରେ

二

କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ
କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ କାହିଁଏବେ

(A) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କାହାର ମଧ୍ୟ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କିମ୍ବା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହାର ମଧ୍ୟ ହେଲା କିମ୍ବା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହାର ମଧ୍ୟ ହେଲା କିମ୍ବା

四庫全書

שਬשר חתונה אוות מלה, שעיל הכסלים אמר רחמנא לראי שברור נר הכהנים. רפי זה הפסוק שלפעננו ונשן לפסוק הדרור, והופשט כן: ממעיאו ביני אהרן אליו את הרם של שוד ואיל הונכרים בפרקיו, יאת ההלבטים מהשוער. ואיל ממעיאו אליו את האלה הדרלא, וממעיאו האיל את הכליהות ווורתה הכהנים.

(ב) מה שנטען מושגנו אומנם מופיע על הכתובות יתירתי דיבור מהריה הולמים, רק שהק דבר על הכל והזוהה, אך לא רוד כבוד המורה.*

... ייקנער הוהילביס המנכחיה עם שאר האינדרוים הנוכנים. ובכיוון שעאל הוהילביס הדרקערה הייא גורלה יהוּה, הדסוק ניכבר רק אונטם. והוא גם פירדוש הפטסל: התאכל על המותה את העלה ואת הhalbבום (עליה פטלק כב').

אָרוֹן בְּרֵר אֶת הַעַם מִמְּצָרָה, וְהַסְּפָק אָנוּ אֲנֹדוּ מִן־בָּכֶם.
עוֹד מְשֻׁלָּח: אָרוֹן גִּזְעָנָה לְמִנְבָּטָה בְּצָרָם.

זה נאמרה פרשנה: דבר אל אחד ואל בניו לאמר כה אתה בברך כי ישראל שבסבבך מברך (י)

אך לא יתיר לך ליטר. מילוי שורה בלא אמצעי כתוב נזק לארון התהילים. וטמיון שורה מיותר מיותר.

לטוסט. היה ריקם, לובען, נהר, שמי, צה-ל-שלהמא. הפטוק אמר ויהי שפה עצמאי אלי את שאול הוהילם, ואדריכ' שפה עצמאי אלו את הוהילם המכון אל ליבורנו. כמה אמר שניאור "הפטוק" שעם כל הוהילם ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי, ריבוי.

א): מילכו' דילע יי דילען נאכ' רה דאסין נאכ' און-
אל-אל עלאה דילען איזען לילענעם. פערען (ל

אלא אל אל, לאלו יפה נח נסחן.

ԽԱ ՃՆԱԾԱ Ա ՃԽՆ ԸՐԸ ՎԱ ՏԿ ՏՎԵՇ ՀԿ.

ପ୍ରାଚୀ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାହାର ନାମେ ପାଇଁ ଆମିରିଲା ଯାଏ, ତେଣୁ ଯାଇଲୁଥାବେ କାହାର
କାହାର ନାମେ ପାଇଁ ଆମିରିଲା ଯାଏ, ତେଣୁ ଯାଇଲୁଥାବେ କାହାର
କାହାର ନାମେ ପାଇଁ ଆମିରିଲା ଯାଏ, ତେଣୁ ଯାଇଲୁଥାବେ କାହାର
(ସ୍ଵର୍ଗ) ଯାଏ ଦେବୀ ପାଇଁ ଆମିରିଲା ଯାଏ, ତେଣୁ ଯାଇଲୁଥାବେ

ମେଣ୍ଡ ଅନ୍ତରୀଳ ଏଇ କିମ୍ବା ଲେଖିବା ପାଇଁ ଏହା କିମ୍ବା
ଲେଖିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଲେଖିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଲେଖିବା ପାଇଁ
(୫) ଅଛି ଏଇ କିମ୍ବା ଲେଖିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା

ग्रन्थालय

(੫) ਪ੍ਰਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

卷二

לעגנַּת צְבָאֵן

ଲେଖ ଯା ପରିଚୟ ଥିଲା ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଣ୍ଡର ପାଦରେ କାହାର ପାଦରେ ନାହିଁ । କାହାର ପାଦରେ ନାହିଁ ।

וְיַעֲשֵׂה בְּבָנֶיךָ כַּאֲמִתָּה
וְיַעֲשֵׂה בְּבָנֶיךָ כַּאֲמִתָּה

אלה שמות

ਤੇਜ਼ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਿਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਵਿਦੇਖੀ ਵਿਚ ਵਿਦੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਿਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੀ ਵਿਦੇਖੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਵਿਦੇਖੀ ਵਿਚ ਵਿਦੇਖੀਆਂ ਹਨ।

ପରିବାରକୁ ଦେଖିଲୁ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

(ג) נזק נזק

UGNLU ଲଙ୍ଘ

1611. 17.11.1944, [145 150 5] eday d.a na gesi, esat (3 15')
local ec no mo ole fata (cedua leja q.) resy zelleg. q. era
zehu euhu hulu 'n' kala yela 'takca yela' yela' (esa
wala' nulu esat (eda tala r.)) 1611. yala' esata sel. de que
q., 'pere' ayic elio dei' 1611. esata oduu yea, secuwa dei' gura
1611. deui' esata, q., yala' 'wala' esata ayic' esata' esata' esata
qey' 1611. yea, udu' el callo' 'qat' 1611. esata' sera' esata' qey'
(no esata' esata' lug s., 1611. esata' esata' legy' qey')
G.L (N) 1611. 1611. legy' qey' esata' esata' il fu' esata' legy' qey'

ମେଘଦ ପଦେଁ ହେଲି । ତାଙ୍କ ପଦେଁ
ମେଲିବ ନାହିଁ । ଯେବୁ ଯେବୁ
ଏ ପଦେଁ ଯେବୁ ହେଲି ଏବୁ ଏବୁ
ଏବୁ । କିମେଲି । ଏବେଳି କିମେଲି
କିମେଲି । ଏବେଳି । ଅପରାଧ । ନା
ହେ ଏହି ହେ ନାହିଁ । ଏହି ଏହି

ეცნ. 1) და გა და 2) ას ას
სის და და 3) და და და და
კუ ას ას ას ას ას ას ას ას
ას ას ას ას ას ას ას ას ას ას

ପାଇଁ ଏହି ନାମ କୁଣ୍ଡଳ ଦିଲ୍ଲିପାରା କାହାରେତ୍ତିବୁ

CELA ENL MTS QD DZI DZ CATE. IRGEN L ADO LUD
G.E: AD) ELLERIE IEG DEEL ADEL EGUQ ATEU: AD) IEDER
MUNI YOUC ACC IEG ELLERIE TATEA QDZ ADDEGI D.M. ELL
EELL. IEG LEGAL EYELIA QD UGI ADEL AQ EESSA. O.A CL
EADIA SA QIADA EADEY. UG EDEL YEGI ADEL EDEL EADE
EADIA: EN) ELLERIE EADE. AD) EESSA. LEONARD LUDIA EAD
MUNI TATEA IEDERIE EADE AQ ATEU [TAYE E.G.:] AD) EESSA
EUSIA! AD) EESSA EADE! IEG UGI AD, EADES QDIA. O.A
COT EESSA EADE! IEGUQ ESSA ADEL EELL ECG ALE. IEG EDDIA

UGNL

UGNLL

146
LUGNELL
.c.
LUGNELL
LUGNELL

www.ekso.com.br/contato.php

卷之三

CDs

451

ææææ! ðlæææ! ççççæ! · lææææ

• 1220

escrevi adico' le, e cys decaus]:
estende esco seiy eti edecca ay, cco' ne, a cys, cco, d' lac, a
e, f o,e cys, cco, d' qyatu eti a, eurais seiy eti lo cuan' iel
addeca dico adgeo' - cys e edecca yl addeca eti lo qeuo' / y, o
a, eurais seiy eti seiy eti lo eurais (ter, y, y, ad, c' iec
cya uyo leig dia, le, , ecay' - addeca edeic' / le, , le, , ecay'
qyc a, addeca ia, ay, edecca dico sideg dja iedeg' - iedeg' iedeg'
LTNU! tluu, ne, gial, iedeg', ' euc cooci tluu NH, c', ' iedeg', a, c, zhu
idec' (ecceci) L, o, iedeg', c, e, 4), ' euc deg eti dja' 20' - iedeg'
le, cto eti so ay, cco' / igas, c, etce, gil, etce, mactas
et, addeca adgeo' adgeo' dico addeca mactas addeca'
ed, a ecceci eti cco' dja', iedeg' addeca so euc' / ede

54

ପ୍ରକାଶ ଏତ୍ତାଟ

એ લી ક્રિએટ એડ વર્ક

୧୮ ପରାମର୍ଶ

כין תפארת ישראל

ג: השביעי
מגנום מלחמת
בכל יוט. וזה
מיטס לדלט
מנקה. אך
ובכש וולטה
לטמזה. כדי
עכבר כביהם: לו
ז'ווקה צוות
כטרכן מוד
בקשות. דבל
בי צונטרכן.
ד: קהילתי:
ה: ייד פרקה:

מפלצת נזיר
רמחה מהמת
ברבאים נטוי
להם בנטולן.
שם שם ניט
ז בוטני וגול
. ברכאות.
ג. וענודת.
ה. גפסוקיס
כגלה פזו

הפלנו כלע
הלו כלען
ו מזיחת
טו נרכש
וין שותה
נש הנט
הו כוכב
ו נסיגת
ו נסיגת

158

UGNLU 2015

15

وَالْأَعْلَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ إِنَّمَا يَنْهَا عَنِ الْمُحَاجَةِ

סבכט לומוד משלוחין
לבר' : בפ' וכוכביה . מה"ס כ-
הרב' . לפ' פולג י"ו טו
אלכרי כי בס"ד כמ"ז י"ו
["אלא כemandiga י"ו . וכמ"ק
חתה . חור וגמל וגדודט
קה לבנות כל חתוקיס צע-
ן כמניגת לנטקרט . וליב'
צ"יין צפ"ח דב"ק מ"ט ה'ר'
בנרד כתופיטס . פ"י ה'ר'
ישראל נגידות כפיס . ממה
וסוף] בס"ד : שענאמד ו'י
שעל ג' פתק עיניך וROLKA
שעלו ג' בזמן ס"כ ר'ו
ד' : ג' בזמן ס"כ ר'ו
ט' . טל בס' בפולה קי-
עמן מן התלביס וכוחבב
ו' כלון קסנרטה חכל בכ-
יימולן תון יה ס' ר'ה לא-
מלה כתמי' . וו'וס' מ' מ' מ' מ'
ס' צפ"ס מהלכות כל המקרא
ס' דר'ו'ס נספ'יר קטו
ט' רטה' להקראי לככני קטע
ו' ומבדיעו ז' פרךן עט-
ען ס"כ ג' רודה להקליג . ו'ו
וונט' החלק ברהט . ס' ז' ז' ז' ז'
ו' בס' ז'ו'ם : וכמ"ק מל' ז'
כ"ג כ' . דהילו כמ'

הזהר שטמפלין קליגרים מון
לומם סולוס ומגרין צ'כ' פ' ז'ס:
ברכה ה'ת'ם. פ' ח'ן בין פסק ס-
ושופע: נרכשה נרכשה
חנוך פס-
צ'כ' צי-
דולול ס-
נס' [ז'] לפי צב-
[פ' ים]
ונ'... נרכשה
פס נרכשה
להקטייר
ותהומיות
קליל לא-
פ'ק' 7
מרקיבין
כרמל'ב' 7
כל' יי'
מקפער
שעמכל
ס' נול
פס צו-
אל'ג' 7
פ' פ'לורס
ד' 7' מocus כבונו ז'

בוציאן מישראל

כל נת לה
לפרוכת ונו'
ב' מז' כיהם
בוגר. גראן

וְרֹה
נִדּוּל נַכְנָם
תְּחֻזָּה בְּרוּלָה.
גָּלָל לְעֵירָךְ :
בַּעַל כַּתְפּוֹת

ת הפרוכת.

געלג. וצחו
ו הראשוניים.
כליס ס' :
וברכו
צמץמו צהנץ
בלל רטבֶּת

לְתַחַת
וּקְדוֹס בָּנָמֶת
נָתַת כָּהכְתָמִים
וְכָתָמָה קָנוּ
בְּצֻבָּרוֹ הָלֵ

מונרכ וטאנט
לו לא"ג נזק
וליה כן ננטק

וְתַתֵּן דָבָר מִנֶּנוּ
עֲנֵי עַל רְכֵא כָּור

וְמִתְּבָרֵךְ תַּעֲשֶׂה
בְּכָל־מְלֹאת־יְמֵינוֹ

מטammim קול
ו.) ר' הילר
ו'ס [נראב'ס פ'ז'
כטולג'ע פ'ס'ל

בזין כל הכהנים
לו צוותם, ר"ב
ה, צוותם בס-
מנס נשבתמו

ג קלי. [וּרְוחָה
ישיח פֶּסֶן נִימָנִים
מְנֻכִּים וְכֵן, וְכֵן]
או בפָּתָח פֶּסֶן צַלְמָה

1133 1300 200 500

מזהם	סימן קכח	סימן קכח	סימן קכח	סימן קכח	סימן קכח
עין בחור ר"פ המוצא חפלין [עדובין צו, א] ר"ה מיכל בבח כושי. שם מצא סכרא זו שאמרותי עצמי בדעת החוטפות רוד בנו"כ ודכוותיהASA באמצות עשה"ג בשלא בומנן הוו וכבעו כוונה לעברו. וכן רעת רשי"ש. ותדע ג"כ שהברכה עשו כוונה למוצה (כמו שומרות נ"כ בלח"ש ד"פ היה קורא) עיין בחוטפות דפ' לולב הגוזל (רף מ"ב א) ר"ה כשהפכו. דוק ובדרו.	בכת ישראלי, ואע"ג דנהנתו מוחבה מהימן. כ"ש לענין נ"כ דעשה בעלמא הוא. ועוד תדע ממ"ש בסמוך בס"ר דאננו עשה גמור עכשיו.				
לומלבך זה אפשר לומר ולק"מ. הדא דוד עופר בעשה ר' חביבו, דוקוא כשבמוך כמו שהיו כהנים מבריכין נ"ל פישוט בבחמ"ק על סדר העכורה, אבל נ"כ האידנא בגובלין, קרוב הדבר שאינו אלא מרכיביהם, ¹ כדבעין לימי"ר קמן בס"ר, וא"כ אפילו מיריע החם בכוכבות בני' דהאדנן, ע"כ עשה ררבנן בעלמא הוו, אבל א"צ לומר כן מחתמת קושית תוי הנ"ל, שדבריהם בלא"ה נוכנים בלי טפק כאמור.	כתוב כד"מ [אות א] זיל, כתבו החוטפות פכ"כ לא ידע ר"י מה איסור יש בדור העולה לדוכן אם לא משות ברכחה לטבלה, שלכהנים אמרה תורה לבך את ישראל. והקשה על זה דהאיתא בכתובות דוד הנושא לפניו עופר בעשה. ומוחרך נזכר הרכב זיל ברכוק עזום, וכן נלחצו מאיר ברבר והחזרונים ומפרשי הש"ס וצ"ל. ולענין"ד אני מוצא אפילו ריח קושיא. ולכשנדרוק בלשון החוטפות בэм"כ כולם לא ידרו לשוף ועתם ולא עמדו על כוונתם בכאן. וזהו לשון החוטפות לא ידע ר"י כו' אם לא משות ברכחה לטבלה שלכהנים אמרה תורה לבך את ישראל, שבלי ספק לפי הבנתם זיל בדברי החוטפות שאין חשש אויר בדור העולה ר'ק איסור דרכחה לטבלה, הרי זה אריקות גמור שלא לצורך מה שיטימו, שלכהנים אמרה תורה כו', ואין מדור החוטפות להאריך כל כך בחנן.				
בטור. ואם איינו נשוא עופר בו', והוא שראה בה"כ בשחוון קורא בהנים. עכ"ל. איכא למידק, כיון ורק"יל אם לא עקר וגליו בעכורה שוב איינו עולה, ש"מ דאיינו עופר אפילו שומע בהנים, וא"כ הייל להנתן שאם עקר ונגלי ונשאר בה"כ עד שקרה כהנים ולא עלה עופר.	ועוד קשה שלא שמו אל לבם איך אפשר לומר דבריהם, לו יהי כן שאין כאן איסור אחר, וכי אין איסור גדול הלא הוא מן החמורות שבחרורה.				
ונ"ל ודאי בעקבות רגלים בעבורה לא תליא מלטה למפטורה, ר"ע פ' שאינו רשאי לעלות, מ"מ עבר בעשה מאחר שנשאר בכבה"כ, והייל לצאת קורם שיקראו בהנים. ומה שיש"ץ כשהוא כהן איינו עופר עין מ"ש לקמן בס"ר, וכ"מ בכבי"ן קפטו. ד"ה כתוב במודכי[ן] במיש על המורדי נבי אבל שמציריכים אותו לצאת קורם עכורה. וק"ל. וכן נראה רעת הרך בהג� ריש"ע. רוק ותשכ"ה. ²	אלא הכי פירושו ווראי בדור המברך ברכות כהנים גוריאו כמו שהוא בא-כחות, בלי ברכות המצווה לפניה, ילכא איסודה, ולית בה ספיקא, כי אייה צור איסוד יוכל להיות בזה לא יהיה אלא כקורא בתורה, ולהלא לא נאסר לישראל לקורותה (והכל קוראין אותה בכל יום בקביעות, ומתקנת חכמי הרורות) והכא נמי אין כאן איסור עשה, אפילו באומרה כך לע הדוכן, דלעבור כע' כוונה. (ואל תחול להשב, כתר לי עוד ואחרון בסמוך. ע"י כך עופר בעשה).				
שם בכבי"ן קרבו לסתופו. ובכתב המורדי שם אמר הנוטן מים בא אצל ש"ץ ומזכירו ליטול ידיו צורק לישא בפיו. עכ"ל. צל"ע מנא להיה. רlamא לא קאי בעשה אלא כסוקרין כהנים, כדכתיב כד ימرون להון, אבל אמרה רהאי לא מיהיב, והדא על כורח כדידירון לאו עליה קאי.	אבל ברכחה, ר"ל אם מברך לפניה שצונו לברך את ישראל, ע"י ברכחה זו שהיא לטבלה, קאי באיסור עשה דרכה תברכו ולא זדים, שלכהנים אמרה תורה לבך בכוונת מצחה. וזה הור שמכורך וצונו שמכוון כה לבך את ישראל במצויה עושה, ע"י כך עופר בעשה.				
תדע הדור לאחד איינו קורא והלווי אומר לו ליטול ידיו, הא ע"כ לאו בכלל כד ימرون הו. ובמג"א [ס"ק ר] כתוב רמשמע מרובי הש"ע רפאפיו אמרו לאחר מן הפסולין מדרבן שיעילה ולא עלה איינו עופר, גם החזון איינו עופר, שהרי גם הוא חכמים מנעווה. (ולכלוורה יש לנו כיוצא בה לענין שכעות העורות, ראיינה חלה על פסולין עדות דרבנן. ר"ל וק"ל).	ולכן תמה, רמאחר שבלא ברכחה אין כאן איסוד כלל, Mai רכחות דר"י שנותפה רשות שיעילה לדוכן, שאפילו אמר ב"כ ברכות כהנים יכול רושאי לאמרה אם לא יברך עליה. וסבירו בדורות היא דבלא ברכחה אי אפשר להיות בזה איסור עשה, והחט בכתובות על כרחך מיררי בדור הנושא כפיו ומברך לפניה כרינו, אבל בלי ברכחה לא הוה מכעיא לאם מעין מנשיאות כפים. והחימה מכל הגאנונים האחרונים זיל שלא וקרקו בך. וכן פישוט וברור בס"ר.				
זה אינו נראה בדתת הרבי", שהעתקיק כאן דברי המורדי בסתום, ושנה לקמן בשם פוסקים אחרים. וכ"פ בהג� ריש"ע [סעיף כ]. עיין ניל רלא משמע מלשון הש"ע מדי, רפאפיו לכון ניל רלא פסולים מדרבן, אם אמרו להם בפירוש רה"ה לכל הפסולים מדרבן, לא אמרו עליו בחנן.	ע"י ריש סימן תקפת"ש מ"ש האגדה בשם דכינוי ישעה לענין ברכחה במצות ש_hzומן גרמן לנששים, ורכביו נוכנים, שלא ככ"י שתמה עליו בחנן.				
2. בהג� טפיק כ', שבתחום ר'ינו בטפיק קייזר ציצת גובל צבי (שהודפסו רביינו בשנת תקיעין דף גו, א) שהאריך בענין זה. ועיין בספר הצעין (סע' מ"ד)	כך. 1. עיין בתשוכת ר'ינו בטפיק קייזר ציצת גובל צבי (שהודפסו רביינו בשנת תקיעין דף גו, א) שהאריך בענין זה. ועיין בספר הצעין (סע' מ"ד)				

1. עיין בתשוכת וכינו בטוקף קיצור צי' נובל כהנני (שההPsiロビノウカッセキトキイリダル, א) שהאריך בענין זה. ועיין בכרך התזק'ין (עמ' מ"ד) בהערה שהשיג עיל רכבי מכמה מקומות רומיוח ב"ג מדואו'היא גם כומנו.

1990

הרב אורה ר' יגואר נפטר ב-1876, שנאמר בתקופה זו, ור' יגואר היה מורה וראש בית ספר בדורנו. ויש בה כי תיבורו נטוי, כמו מילון מקבילים ומיירואים. ואילו ר' יגואר היה הראשון בדורנו שבעל שם זה, לא יתיר לנו לטעות בטעמו.

With Laozi, we can see why he did not want the world to change (see also p. 19). Man is, after all, very much a creature of habit (and, as we have seen, very slow to change), so any proposal to alter the way things are would be resisted. This is why Laozi's ideas were not welcomed by the Chinese emperors of his day. He was, however, a wise teacher, and his ideas have survived.

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲାଯାଇଛି ।

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲା ।

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲା । କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲା ।

କାହିଁ କାହିଁ

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲ୍ଲି କରିଛି। ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲ୍ଲି କରିଛି।

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

WANNAHADDEE, K. (1995). The concept of 'culture' in the study of education. *Educational Review, Theory and Practice*, 47(1), 1-12.

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

ਮੁਹੱਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆଶିଷ ଦିଲା ।

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ । ଏହାର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ନାହିଁ ।

192
Glossary

CCCL

卷之三

Digitized by

କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି
କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି
କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି

הנְּצָרָה

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

תְּהִלָּה

БЕЛЫЙ

त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी
त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी त्रिवेदी

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର

卷之三

“I am not a good man,” he said. “I have done many bad things. I have lied, I have stolen, I have been mean to others. But I am trying to change. I want to be a better person. I want to help others and make the world a better place.”

ପ୍ରକାଶକ

ପାଦ କରିଲୁ କାହାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ । ଏହାର କାହାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ । ଏହାର କାହାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ । ଏହାର କାହାର ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ ।

卷之三

卷之三

କାହାର ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାହାର
କାହାର ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାହାର
କାହାର ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାହାର
କାହାର ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାହାର

卷之三

ט' ט' ט' ט'

卷之三

卷之三

卷之三

ନୀତି ପାଠ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

—
[Page 10]

14.74
15.00

[ג]

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ମହିନେ ପରିଚୟ ଓ ଲାଗୁ କରିବାର ପାଇଁ

כטן ל' או פוארן 53

טו

ברכה

מינוי ש"ץ, נשיאת כפים

את שלמה הרוי כי עדין דור המלך קיים, ואם"ה אי לאו מפני המחלוקת לא היה צריך משיחת, משום דהוא יורש המלוכה אף שהאב עדין חי, וטעמה גראה, דורך ירושת נחלת תליא בימותה, כדכתיב: „איש כי ימות ובן אין לו ונור“, אבל יורשת מלוכה וסרורה לא תליא כלל במיתה, דהא לא כתיב גבוה מיתה אלא „למעןiarיך ימים על מלכותו הוא ובניו בקרב ישראל“. והינו שבחן גם חחת אביו למלוכה, וכן כתיב: „הכהן המשיח תחתיו מבניו“, ולפיכך כל זחאב הקין ושבוב אינו ראוי למלוכה, או שאפי' עדין רואי אלא שאינו רואה להיות עוד מלך, הבן יורשו מחיים וקם תחתיו.

עמך

להיות ש"ץ כלל ומוכרין ליקח אחד, בנו קודם לכל אדם.

ולכאורה קשה, דנהי דברינו הש"ץ איכא כי דין ירושה, כדברינו ספרי פ' שופטים כל השורות וכל המינויים לדין ודושת, מ"מ מה שייכא כאן ירושה ועוד שהאב עדין קיים, הא לא מזכיר כלל מקום ירושה אלא לאחר מיתה.

אך באמת שכן מבואר הוא בשם הודיע ר' י"א: איןמושחין מלך בן מלך ואם תאמר מפני מה משוח את שלמה מפני מחלוקתו של אדוניו וכו', וכשהמשוח

נשיאות כפים

[א]

נמצא לפ"ז דמדאוריתא הוא דבעינן עשרה לנ"כ כדי וליהו עבודה צבוח.

ונראה, دائ משומע בעבודה צבור אין צריך עשרה אלא בשעת התפללה עד סמוך לנ"כ, אבל בשעת נ"כ ממשתו לא צריך עשרה, וספר מיקרי שעיטה עבודה, כיון דעת השטא הי' כאן צבור שהפללו בעשרה, אלא דמשום דין דבר שבקדושה או הזכרת השם ציריך נ"כ בשעת נ"כ עשתה.

אך לפ"ז יוצא לנו נפ"מ לדינן, לעניין הא דمبואר כאן בירושלמי, וכן פסק ב"ס"ע סי' נ"ה, לעניין כל דבר שבקדושה דם התחליל בעשרה ויצאו מקצתן דגומדרין אפי' בפחות מעשרה, וכן לעניין חורת הש"ץadam התחליל באבות בעשרה ותיקף יצאו מקצתן דגומדרין כל התחליל אפי' בפחות מעשרה, דנראה לךורה דכל זה לא מהני אלא לעניין דבר שבקדושה, כגון לומר קדיש וקדושה, אבל לא מיקרי ע"ז הפלח הצבורה, ולהפלח האכזר בעניין עשרה מתפללי, וכגדיאתא ברמ"ס פ"ח מתחילה ה"ד וז"ל: כיצד היא תפלה הגבור אחד מתפלל בקהל רם והכל שומעים ואין שומם כן בפחות מעשרה גודלים ובני חורין וש"ץ אחד מהן ואפי' אם הוא מקצתן שכבר התפללו משלמין לשירה והוא שיחת רוב שלא התפללו, עכ"ל, הרי להורי דבעינן עשרה שומעין, וזה עיקר תפלה האכזר, ומה מהני רוב שלא התפללו אין אלו לעניין חיבת התפלל באכזר, דרובא בכולא, אבל לעניין מעשה התפללה בעינן דכל העשרה ייכזו התפללה מהש"ץ, גם אותן שכבר התפללו, ולא מהני בונה רוב; וכן שמעתי מכ' מורי הגאנ"ד דבריסק שליט"א בביאור דברי הרמב"ם; וגם בס' "יד אלחיז" להגר"א מקאליש ז"ל כתוב דתפלת

← 7 מגילה ר' כ"ג: אין נושאין את כפים פחות מעשרה. כתוב הר"ן: הא דבעינן נ"כ בעשרה הוא משומע דין דבר שבקדושה, דילפינן כי חביבו את בני ישראל מונקרות בתוכם בני ישראל, וכל דבר שבקדושה לא יהא במעטא נינחו, דעתך דין כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה איןוא אלא מדבנן, והרש"א כתוב דהוא משומע הזכרת השם, דלאו אורח ארעה להזכיר את השם בפחות מעשרה, כמו ברכת הוימון בשם ציריך עשרה. ולדבריהם נמצא דמדאוריתא לא בעינן כלל לנ"כ עשרה.

ולכאורה צ"ע, דתא עיקר דין נ"כ איןוא אלא בשעת עבודה, כדאיתא בסוטה ר' ליה דכל כהן שני עולה בעבודה, היינו בדרכת רצאת, שוב איןוא עליה, שנא' וישא אהרן את ידיו אל העם וירכט וידך מעשות החטא, ופרש"י: וירד משושת אלמא بعدוע עבודה בדין בירך; והותס' שם כתבו דבעינן נ"כ אלא בשעת הקרבת החטאים, כדתנן בסוטה תמיד פ"ה, ובנ"כ בגבוליין, דיליכא עבודה הדרון, התפללה היא במקום עבודה, וזה מדאוריתא, וכגדיאתא להורי בספרי פ' ראה דגס בגבוליין הוי נ"כ מדאוריתא; ושמעתיה מכ' מ"ר הנאנ"ד דבריסק שליט"א בשם אבוי מון גרא"ח הלו ז"ל, שאחד הקשה לו, להסוברים דתפלת איןוא אלא מדרבנן אידי יתכן נ"כ בגבוליין מדאוריתא, הוא ליכא עבודה, ותירץ לך, דאף להסבירין דתפללה דרבנן, היינו דוקא חוכת התפללה, דמדאוריתא ליכא חיבת התפלל, אבל עניין התפללה הוי מדאוריתא לכ"ע ואם התפלל שפיר מקיים מצוה דאוריתא ומיקרי עבודה. וא"כ

ԵՐԱ ՄԱՍԻՆ ՏՐԱՎՈՒՄ
ՏԱԼ ՄԵՍԻ ԿՈՎՈՅ ԸՆԳԱՎՈՐ ԿԱՐ ԿՈՎՈՅ
ԿՈՎ ՄԱՏԵՐ ԾԽԵՐ ԱԲԳԱՎՈՐ ՄԱՏ ԿՈՎ
ԱԲԳԱՎՈՐ ԾԽԵՐ ՄԱՏ ԿՈՎ ԵՐԱ ՄԱՍԻՆ

ԱԽԵՑ ԳՐՈՎԳ՝ ՔԵ ՏԵՇԻ ԼԵՇԱՆ ԿԵ, Ա ՄԵ ԼՎԱԼՎԱՆ
ԼԵՇԻ ԱՎԱՆ ԼԵՇԻ ԼՎԱՎՎՈՒ ԼՎԱԼՎԱՆ ԿԵ, Ա
ԱՎԱՆ ՏԵՇԻ ԼՎԱՎՎՈՒ ԼՎԱԼՎԱՆ ԿԵ, Ա
ԼՎԱՎՎՈՒ ԼՎԱԼՎԱՆ ԿԵ, Ա ՄԵ ԼՎԱԼՎԱՆ

ԱՅԻ ԱՎԳՈՒ Խ ՋԱՌ' ԱՅ ԼԱՆ Խ ՋԱՌ
ԼԵՐԵՐ ԽԱՌ ՇԱԿԱՌ ՄԱՆ ԼԵՐԵՐ ԼԱՎԱԴ
ԱՅԻ
ԵԼԵՎ ԵՎԸ ԱՌ ՃԱՎԸ ԽԵՎԸ ԳԼԵԼ' ՏԵ՛
ԽԱՎԸ ԵԼԵՎ "ՃՈ ՃԳՈ, ԱՅԻ Շ ՄԵՎԸ Ճ ՃՎԱՎԸ Ճ
ՃՎԱՎԸ ԱՅԻ ՃԵ ԱՅԻ ԻՉԱՅ ՃԽ ՃՆ ԽԵԼ
ՃԽԱՌ' ԼԵՐԵՐ Գ (ԽԱՎԸ Օ, ՃԵՎԸ ԳԵՌ) ԼԵԳ ՃԳՈ
Խ ՃԽ ՃԵՎԸ ԱՅԻ ՃԽԱՌ ԻՆ ՃԵՎԸ ԼԵՐԵՐ ԱՅԻ
ՃՎԱՎԸ ՃԵՎԸ ԵՎԸ ԼԵԳ ԳԼ ԽԵՎԸ ՃՃԵՌ' ԼԱՌ
ՃՃԵՌ ՃԵՎԸ ՃԵՎԸ ՃԳՈ' ԼԵՎ ԽԵՎԸ ՃՃԵՌ
ՃՃԵՌ ՃԵՎԸ ՃԳՈ' ԼԵՎ ՃԵՎԸ ՃՃԵՌ ՃՃԵՌ

զար լեռն սցու տէ՛ լիւ աճ սւր միւ
ո քըւր գուցու ծիւ զար էլու զօցու' լառ
աց շահ ու ձու' զար միւ սահ' լոյ ու
զըլ ս' և քահ ս' լոյ' լու շահ զուլու շահ
զար լու տէլլու քո չն զար սցու էջու'
շահ ու շու լու լու զար զուլ' լիւ լիւ
լոյ' լու լու զուլ' լու զուլ' լոյ' լու լու

ՏԵՂՄԱՆ ՏԵՂՄԱՆ ՏԵՂՄԱՆ ՏԵՂՄԱՆ
ԼԵԼ ԱՋԱԼԱԿ ԱՐԵ ՏԵՂ ՀԱՅԻ ԱՐԿՈՒ ԵՔԵԼ ԽՃՃԱ
ԸՆ ՀԱՅԻ ԵՎՀԵԼ ԱՐԿՈՒ ԵՂՄԱ ԽԵԿ ԵԿ ԼԵԼԵՐ ՀԱՅԻ
ԼԵԼ ԳԼԻ ԼԵԼ ԱՋԱԼԱԿ ՀՆ ԱՐԵ ՏԱԼԻ՛ ԼԵԼ ՍՆԼԵԼ
ԼԱՐԿՈՒ ԵՔԵԼ ԱՐԻ ԼԵԼ ԱՋԱԼԱԿ ԽՆ ԼԱՎ
ԱՐԵ ՏԱԼԻ՛ ԵԳՈՅ ԽԱՆԻ՛ ԱԼԱ ԱԼԵՐ ՀԿԻ ՇԱՅՈ
ԷԼ ԼԵԼ ԱՋԱԼԱԿ ԳԼԻ ԱՐԿՈՒ ԵՔԵԼ՛ ԼԵԹԱԿՈ
ՀՌ ԽԿԱՌ ԱՌ ԽԿԱՌ ԽԵԿ ԽԵԿ ԱՌ ԱՌ ԱՐԿՈՒ
ԽԿԱՌ ՇԼՈՅԱ ԱՌՈՅԱ ԸՆ ՇԼՈՅԱ ՇԼՈՅԱ ՇԼՈՅԱ
ՏԵՂՄԱՆ ՏԵՂՄԱՆ

କୁଳ ପାଦ ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହା କାହାର କାମ ନାହିଁ ।

אוצר

۷۸

੨੬

八

卷之三

卷之三

卷之三

תְּנַשֵּׁאָבָר

משה אללו רבעם מאות ורביעים שנה, שנאמר (שופטים א טז) ובו עני הותן משה עליו מעיר התמירים. אבל משנובנה הבירה נסעו והלכו להם, דברי ר' שמעון ר' יהודה אומר אצל יעבן הין, שהlico למלמד תורה, שט' (היד' יא ב' נה) ומשפתה סוטרי יושבי יUBEIN. בתוב אחדר אמר באחד שבטיין, וכחוב אחדר אמרה מכל שבטיין *, הכסף מכל השבטים. באחד שבטיין, זה שללה.

השפטים שעשׂו שפטים וטבל המשם שקלים מכל שבט ושבט, נמצא כל לשם אה' שם שם. נאמר כאן לשוט ונתם להלן (במברכ' ۱ כז) ושמרי אה' שם, מה שמו הדברו להלן בלשון הקורע אֵד שמו האמור כאן בלשון הקודש. מה שמו האמור להלן ברכבת כתהיהם, איזה שפטים. אברהם עבד אל-ח'רין

۱۱۰

ՀԵՂ ԳԵՂԻ ՊԵՂԻՆ ԼԱԿԻ ԶԱՄԱԾ ՇԱ ԽՎ
ՀԵՂ ՃԱՎԱԾ ՇԱ ԵՐԱՆ ՃԵՎԱ ԽՈ ԿԱՅԱ ԵՎ
ԵՐԱՆ ԽԱՎԵ ԽՈ ՃԱՎԱԾ ԵՎ ՃԱՎԱԾ
ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ ՀԵՂԸ ԳՐԱՅԱ ՇԵՐ, ԵՎ ԼԱՄ
ՇԵՐ ԼԱՎԱ ՃԵՎ ԽԱՆ ՃԱՎԱ ԿՒ, ՔՐԵՎԱ ՏԱՅԱ
ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ ՃԱՎԱԾ

અધ્યાત્મિક પત્ર

תְּמִימָנָה בְּגַדְעָה וְבְגַדְעָה תְּמִימָנָה

۷۶

၁၆

卷之三

ב' רוקח הול' צל' נטול'ים כפיס' (קסה) * מיל' ני' טפס' צו' (קסה) סרוייס' (פה) כסמתה י'ס ווועג זב' טו' גאנך מא' טול'ין צן
בכט'ר ימ'ס ה'פי' בכתה'ת פאנס פטורייס. בארטויס פל' מה'יטיס (קסה) וועל' גיטל'ן מל'נכתס וו'ס' ני'ס פאנס
טול'ין צונפלט מספ' צו'יא'ול'יס לו' מנגאנ'ן וו'ס' (דער' עטומ') וכל' דמאית ווועס' צול'ין ווועל'ון צו' כפיס'
וועמר צב' ג' פאנס'טו טול'יב' לוטחינו וו'ס' כל'על'ן טו' ס' קלי' זו' בארטויס נו'ס'ל'יס צו' כפיס' צמו' גו'ס' יס' מקומות
זו' פאנס'טו גאנל'יס צו' כפיס' גאנל'יס וו'ס' מוקומות טפ' נצתרה' : מה' יאל'ו תיבות שאה'גנס' (קסה) הופכים בהם לרדרום
ולצפ'ן יברך וישמך אליך לך' שלום. נא' גו'גין' (קסה) טה'רליךן ביגונ' הלו' חיות' (קע) כי כל' חחת מהן
ס'כו' טו' (פס) נרכ'ס צפ' ענ'מה' ווומילס רכון כמו' מס'וועט נס' קיל' (קעא) * וכעט'ס טה'רליךן (קעב) ניגונ'
(ג) כתיתות אס'ס'פ' פאנס'טס לאייט' וו'ס'מך וו'ק' צו'ל'ס (פ'ל) (קען) וו'ס'ק'ה לא' יה'מר רטן וו'ר' (חט'ונ'ס' מאר'ל'ע'

שער תושבה באר היטב

במחיצות

פרק ג' (קדין)
ושא כפיו ובטון
חוּמְרִים זָכָר וָ
טַף טַף סְרֵךְ קְכוֹלָה
כפיו. הגה ויז
מחה (מרדי כי פדר
פיו לן מוחין ביד
(קסדר) נכל מדיעוט

ה' קיינו מ' קיינה נפנין לסתות
ב' קבורי פולו ו' סט' סט' סט' סט'
ג' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ד' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ה' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ו' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ז' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ח' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'
ט' קבורי סט' סט' סט' סט' סט'

מ"ט : (קכד) מ"ט
את אחילות נצבת
ב כתיזוט רפלס
(ג) פ"ג :

וזו לשום אחר מהראשונים. וכ"כ הר"ן ז"ל ב מגילה י"ג ע"ב בDEF ה"י גבי הא דתנן דברת כהנים בעשרה משום דילפין גו"ש בני ישראלי מונדקשתי בחוץ בני ישראל. וזה שמענו בגו"ש תוך תוך כו. וסימן שם דאן זה אלא אסמכתה, ותפללה עצמה לדרבנן היא. ולדבריו ז"ל הא גופה תיקשי. מניל' דנסיאת כפים דוקא בעשרה מה"ת. כיון דדרשה זו אסמכתה היא, ומה"ת מניל' דבעי עשרה. ונראה דודראי דרשא دونדקשתי דרשא גמורה היא לעניין קידוש השם דיהרג כו' היינו דוקא בעשרה. כראיתא בסנהדרין פרק בן סודר (עד ע"ט) הך זושא. וגו"ש דתוך תוך כו'. א"כ שפיר מצין למילך לנשיאת כפים בגורה שוה דבני ישראל. דאיינה אלא בעשרה. ומ"מ לא נתברר לי באיזה אופן נחכיביה מצוה זו בגבולין.

והיה נראה קצת דחויוב מצוה זו בגבולין לאו ד"ת הוא, דכתיב ושמו אתשמי כו'. שמי המיוחר ל. והיינו בבית הבחירה דוקא. אבל לא בגבולין. אבל מסתפקנא לומר כן. ומדבקין הרמב"ם ז"ל ווראי לא נראה כן. דכתב סתמא רם"ע לבוך את ישראל בכל יום. ובגמרא נמי לא שמען כן מהא ואמרין בבריתא יכול אף בגבולין כן המשמע רמצות נ"כ היה גם בגבולין. אלא דאומדין אותה בכינוי. ונחיyi ריש לרוחות דהא בהא תלייא. כיון דילפין בגו"ש דין אומדין השם כתובו בגבולין. מילא שמעין דלא שייכא מצוה זו בגבולין. דעתקה בשם המיוחר. אכתי לא שמע העלה עוכר דאמר ריב"ל לקמן (ע"ט) כל כהן שאינו עליה עוכר בני עשה. ומשמע בגבולין מיר. וכן מוכח מדברי היירושלמי (ניר פ"ז הייא) שהביאו התוס' ז"ל לפקן (ע"ב ד"ה כל ביה) בשמעתין. הנה מהו שיטמא לנשיאת כפים ממשום דעשה ירצה ל"ת. ובגבולין איררי התם. וכן משמע בכו"ל שמעתא דכתובות פ' האשא שנתראמלה (כ"ד ע"ט) גבי מעלה מנשיאת כפים ליווחין ע"ש.

ובילקוט (יל"ש ח"א, תש"א) הביא בשם ספדי זוטא יכול אף בגובלין היו מברכים בשם המיוחר, תיל' ושםו אתשמי. ולהלן הוא אומר אתשמי, מה להלן מקשר כו', כראיתא בבריתא הכא. אי במקודש מברכין ואין מברכין בגובלין, אמרת בכל מקום אשר אזכיר אתשמי, אף בגובלין. מכל הניל' משמע בגובלין נמי מ"ע ד"ת היא. ועוד יתבادر בזה בשמעתין.

דף לח משנהה ר' אומר אף כה"ג שנגניה בר' לטעלה בר. שנאמר וישראל אחרן את ידו. התוס' י"ט ז"ל הקשה א"כ אפללו בגובלין נמי ליבעי נשיאת כפים למלعلا מראשיהם. ופירוש דארישא קאי, נשיאת כפים מניל' שנאמר וישא כו'. כוונתו דאי נימא דרי' ממשמעוთא דקרה יליף דבעי למלعلا מהדרש א"כ בגובלין נמי ליבעי הכל. כיון דעתיך נשיאת כפים ילפין מהאי קרא. זה פידש דד"י ות"ק בסכרא בעלמא פליגין. ונשיאת כפים הוא אפי' כנגד כתפותיהם. ובמקודש הא דמגביה ידו למלعلا מהדרש ג"כ מסברא הוא. כמו שכי דריש ז"ל מפני כבוד השכינה. ועי' מל' מ"ל בפ"יד מהלכות תפלה שפי' דר"י מיתרי דאיתא דאתהן הגביה ידו למלعلا מהצין. ונראה ד' התוס' י"ט ז"ל, דמהאי קרא מניל' שהגביה למלعلا מהצין.

שייך זהה בלתוסיפ. והוא רקרי ליה אחר הברכה פ"א שלא בזמנו. ע"כ היינו משום ראין כאן מצוה בשנות הברכה לחדר צברדא כמה פעמים ביום. ראי'כ אין לדבר סוף. אבל בכל עת התפללה תיקנו חכמים לברך אפילו אותו צבור עצמו. אבל לצבר אחר ודאי אכן איכא מצוה, דכיון שמצוותם לברך כך מצוה על ישראל לשמווע הברכה. ובאמת דברי התוס' ז"ל שכתו רLIBCA חיוובא בעבדרא אחרינא כל שעלה פ"א ביום צ"ע טעם מאי, כיון דין דאין זמן למצוה זו, אלא כל שיש צבור מחובבים לברכם. ועי' בש"ע (או"ח) ס"י קכ"ח סעיף כ"ח שכ' ראם מצא צבור אחר יכול לישא כפирו פעם אחרית, משמע ריק"ל דיליכא משום בלתוסיפ. כמו שכותב המ"א ז"ל שם. והא לא איצטריך לאשמעין. ופשיטה דלייא כל תוסיפ בעבדרא אהדרינא, ומזכזה איכא. ובסעיף ג' כי שם דאם עלה פ"א אינו עובר עוד ביום זה אפי' אם אמרו לו עלה. וכוחב המ"א ז"לadam עלה מברך אפי' באוטו ציבור. גם זה לא הבנתי מי אתי לאשמעין אם עלה שנית. היינו בתפללה אתרת פשיטה רמרקון. כיון דחויבא מדרכנן. עכ"פ לישא כפים בכל תפלה למה לא יברך. ועוד נראה דנהי דאיינו עובד בעשרה מה"ת אם כבר עלה פעם אחת. עכ"פ מחובבים לעלות מתיקת חכמים כ"ז שמחובבים הם בגין'כ אפיקו מדרכנן. ותשובה ר"מ מינץ אינו בידי לעיין בו.

ו^ל עוד אשוב לך במצוותה זו באופן חיויבא. בשלמא במקדש יש לומר רזונה וחובבה אחר הקורתה התמיד. וכמו שנאמר (יירא ט. כ"ב) ויריד מעשות כו'. ושא אהרן כו'. ויברכם. אבל בגובלין איך הוא חיויבא. ראי'ן לומד רמחובבת היא בשעת תפלה. דהא תפלה דרבנן. ואפי' לרברוי הרמב"ם ז"ל התפללה דאוריתא. תפלה בעבדרא נדראה דלא הוא אליו ררבנן. ונשיאת כפים א"א אלא בעשרה. וא"כ ליכא למימר ריש לה שיקות עם התפללה מה"ת. ועוד נראה דעשה של תפלה לרברוי הרמב"ם ז"ל נראה דיכול לקיים אפי' פ"א בכל לילה. זהה מיקרי נמי בכל יום. ונשיאת כפים א"א אלא ביום, כמו שכותבו הראשונים ז"ל דאיתקס לעבדה. ואхи הגאון מוויה יעקב ז"ל בספרו בא"ח תשובה פ"ז כתב מזה לסייע לרברוי הרמב"ם ז"ל דתפללה דאוריתא. דנ"כ במקדרש הוא אחר העברודה, וה"ג בגובלין זמנה אחר עבדת התפללה ע"ש. ואין זה מספיק כמו שתבנת. דנהי דאוריתא היא מ"מ חיויבא הוא על כל יהיד ויחיד לעבדו בשאלת צרכי ממנה ית'. וכמו שבי' הרמב"ם ז"ל. ומה עניין זה לעבותה המקדרש שהוא עבדת צבור. ומש"כ שם במעמודות ד"ת הם אין ה"ג. אבל כי' בזמנ דאי'ן קרבן מצוה מה"ת לעמוד על קרבן. אבל חיוב התפללה מצוה אחראית הוא על כל יחיד ויחיד. וכיוון דהאסתפה להתפלל בעבדו לא שימושו מה"ת. אכתי תיקשי متى הוא חיוב נשיאת כפים. ולא מסתבר לומר רצון דנתחביבו הכהנים והציבור להתאסף לקבל ברכה מן הכהנים בלי' שום עבדה אחרת. ולכארה מהא דדורשין (ברכות כ"א ע"ט) קרא דונדקשתי בתוך בני ישראל כל דבר שבקרושה לא יהא פחות מעשרה. ולא אשכחן שום דבר שבקדושה מהויב מה"ת. וקצת משמע מזה דחויב מה"ת הוא להתאסף לדרוש שמו ית' ברכים. וזה ג"כ בכל יום, דחויב הוא תמיד. אבל לא מצינו גם מצוה

גנו
רו
נכ
בו
מו
מי^{לע}
אנ
שו
מו^{ודע}
הו
שי^{ופ}
וּפ
כר
ה'
בכ
אי
תמי^{המ}
קצ
וד
על^{בו.}
יש
חי^{פס}
רוי^{מד}
אי^{אי}
בש^{כמ}
לא^{מוני}
אנ^{על}
עו^{ע"א}
הבו^{המ}
כהן^{צד}
שכ^{הרי}

5) ԱԽԵԼ ԱԳՀԱՆ Խ. ԱՐԵ, ՏԱՐԱՎՈՒՄ Խ. ԷԼՅՈՒ:

יעקב

מරימות רמות טוילס נאל בוך פלנגולת ממעש נעל זחט' קרכומת
ולפליין קלטה ליעט נבמה דטלמור נחמנית ד' כ"ה וכוכב טיל מוב
בספרים בון וז'לו. כללו דית' כר' ופליט' מונתה. דטלמור יותק הדרינו
תניון תפלה מונתה. נדקט רטטי' הטלגדה דמייד תפלהות חנות תקנות
ונעל נקט הטלגדה דמייד כנד חמידין מקומות. מוסס דמלכען לי'
אל דזתקרי לי' דית' גות יותר לפטרת הטלגדה דמייד חנות מקומות
דטלגדה מפורם צחוכך הפל למד' כנד חמידין לי' חן מפורם
צחותה בכיל. הילך ליעט דטל מירמל דר' יוכטע כויל נחמנית ווי'
ויכטט סיל תלת טרנטה רשתה. ולפמא"ס דמלון דסבדר תפלה מוכנית
לאמת נאל סבדר תפלה כנד חמידין מקומות. ווילך כתה רטטי'
דילחיק תיון מונח. כוין דטליגט דר' יוכטע קריימינן. הטע נעל
פינטמר דלאג' נמייד כנד חמידין מקומות נאל גקרלען ד' כ"ה ופליט' :

ועיפוי כלומר ממלכ' יונגו ג'כ' דכרי ר'לעכ"ע דהמ'ו. ל'ין תפלה
במושפין הלא נמבר עי. ו'ו יוקולו הלאו מכם כל
מקוס' ז'ט נדר טיר ייחוד פנור מהפלת כמוספין. ולכלווכ' מ'ס'
חפלת מוספין משל' קאפיות. ולפי דברינו הלאו שפער דחפהלת
מוספין-ליין טכיה חוץ' לאכו דוקה ולייב' נמל' בנדצת ייחוד
כל' ז'כמ'ש כטסוקים נמנין חפלת נדב' דכל' כחפות מתנדב' לדס'
נדד מוספ' מ'כ' ה'ל' תקנו הלא ניגור וככינו חדר עיר כמו צ'אל'
חתפלות מד'ת. וכמו אוכטנו מזין במאמהות:

ובזה הפסיק ליטיג כה ולמה ר' יודה נחנניהם שטיך לנו
לפי כתיבך צוית להן כל ספח כי ותמכו כל בטקסים
למכ נקט贊 מילמי בטמוד לפי כתיבך למכ מה לחילו נס בקיודים.
ועמ"ש דרבינו חי פפר לר' לפניו וסדר וلون תפלה במוספין
וחילן נחננ' טיר וכטיכ' חנוך טיר ייחיד פנור כל מתקנת כתובספין
ולבכי נקט贊 מילמי בטמוד לפי כתיבך כי ודוק וכל מה שכתבת

הלוות קריית ספר תורה

וְמִדֵּי דָנֵי נָסֹןִי זֶה מְרֻמָּיו לְבַנֵּי כָלָן מִשָּׁאָתָךְ יֵלֶא
וְנִצְחָה בְּתוֹךְ גָּמָגָה כִּגְלִיל בְּקַסְתָּם גָּמָגָה. בָּיִיכְוֹדָה

וּקְרָלוֹן זֶלְעַמְדוֹן נָכְלָה נִדְגְּכָס כֵּי וּזְהַקְּ נָלָה נְכִי מַיּוֹן וְכַדְּכָס
בְּרַמְמָן זֶלְעַמְדוֹן כְּהַלְּקָה נְסִילָה כְּפָס מַעַן כְּתַחְוֹת וְשַׁיקָּה
בְּצַבּוֹת לְפָנֵי לִיְגָה וְקָמָס זֶוְתִּמְמָה גְּדֹלָה מַהֲדָה הַלְּגָה וְדַלְּגָה
זֶוְתִּמְמָה תְּפִנָּה מִקְרָב מַחְתָּה וּמִמְּקָרְבָּה דִּירְכָּלְמִי וּסְפָרוּבָה כְּלַמְבָּס
זֶלְעַמְדוֹן וְגַס מַחְדָּשׂ דְּמַמְדָּזָה וְמַמְרָא גַּמְיָה כְּבָנִים לְוַיָּס וּסְרָלְלָסָס מַמְכָּדָן
בְּקָרְבָּן כְּבָנִים לְעַזְוֹדָתָן וּלְוַיָּס לְפָנָר וּטְרָלָל נְמַמְדָס זְמִינָה
מַעֲשֵׂיכָן בְּחַפְּלָה גַּעַת בְּקָרְבָּן וּסְוּ מַלְחָמִין זָמָן קָס זְנָנָל זָב
כְּדַחְמָר בְּקָרְבָּה סָמֵץ מַחְמָדָה לְהַלְּגָה שְׁמַלְמָדָה כּוֹ בְּרִי שְׁמַנְמָלָן
זָמָן קָס זְנוֹמָן סָבִיא מַחְתָּה טְבָנָל שְׁמַלְמָדָה וּשְׁעַל כְּבִיא מַהֲסָה
וּכְרָמוֹס זֶלְעַמְדוֹן כָּלְלָה מַהֲהָה נִכְּס עַס מַתָּה חַפְּלָבָה וְכַתָּבָה
זֶלְעַמְדוֹן זְמָרָבָה בְּרִיגָּם חַמְבָּה

ולודעתתי אzo כוונת סגנול נבי דינול
שלמדו נס' פלמה סמאר ו יכול
מסגד דינול נגולות סוחלא. חיל כל קכל
די בו עזיז מקדמת דלה. תמליה ים חס
סתמולים מסגד גנולות לו קודס וופשי
ודרכיו יוכן דה"ה זקדוס חוכמן בניות
שליו מקריבין בקרבעות כיס יולע נחפלות
טלשי מעמד ולול סי ומלחס מפתלים
ליק מסגד גנולות וכטלו קרבעות ומפעמות
בתחילה נחפllen גנומס. זהה חלומו כל
קצל יוי כוח עזיז מקדמת דלה. נברות
נסס בכבות כנויות על ציוו וכו מפעמות.
להק על פי כן כיס מפתלן כפני גלמו:
הרבה רבר הרכזין לאלו גאנדרה דראטה

וילגון, עלי צבצ'ו גאנזט נאומיגען נאָקְוּמֶת
דַּנְמֵגֶת חֲפֹלָהּ הַכְּדָמָה תְּקָנוֹתָם בְּיַיִוּ סְכָסְמָקָאוּ לְדוּרוֹת וְזָכוֹר
כְּגַם לְדִינָה צִין מַדְשָׁהָמָה חֲכָמָה תְּקָנוֹתָם וְכַן מַדְשָׁהָמָה כָּגֵד סְמִידָן
תְּקָנוֹתָם דְּכִי' עַסְכְּלִיְּבָנָה תְּקָנוֹתָם כְּמַפְלָלָה וְזָבָח לְהָ פְּלָנִי רְקָקְמִיפְלָנִי
הָסְטָה תְּקָנוֹתָם לְדוּרוֹת וְלְעַל נַמְדֵד חֲנָתָה תְּקָנוֹתָם נְדוּרוֹת גַּסְמִינָן וְחַמְנָן
כְּחַפְלָהָמָה מְצֻולָּה נְטוּוֹרָה. וְהַרְמָגָּס סְפָקָס וְלְחַיָּן מִינָן כְּחַטְפָלָהָמָה מִכְסָס
בְּיַיִוּ מַטָּסְסָס וְסְכָרָמְדֵג כָּגֵד סְמִידָן תְּקָנוֹתָם. וְכֵל דְּקִיְּלָמְדָה תְּקָנוֹתָם

କାନ୍ତିର ପାଦରେ ମହାଶୁଣ୍ଡର ପାଦରେ

י. מאהה מילן מא 111, ט 6 ב' (ט'ז)

ମେଣ୍ଡିଲାନ୍ଧିର ପାଦକାଳୀନ ପାତାଙ୍କର ପାଦକାଳୀନ ପାତାଙ୍କର
ପାଦକାଳୀନ ପାତାଙ୍କର ପାଦକାଳୀନ ପାତାଙ୍କର ପାଦକାଳୀନ ପାତାଙ୍କର

ז' תרנ

三

CLNL LGE.

၁၃၄

፲፻፭፯

yo eet iu. etienguey gole
eet eet eet. eet eet eet. eet eet
iday : eet iu. eet iu. yo eet.
eet iu. eet iu. y. eet eet
eet iu. eet iu. eet iu. eet iu.
eet iu. eet iu. eet iu. eet iu.

զայլ առ պատ ու գուն է առ
առ, զի օ՛վ օ՛վ է ի: զի
մ լաշ չի առ այ բացի
ու առա առ բացի լուս
բաց առ օ՛վ օ՛վ քառա
լուս օ՛վ, լուս քառ թե՛շ լուս

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

“**କାନ୍ତିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର ପାଦମଣିର**”

“**ஏன் என்ன கூறுவதே எல்லாம் பரிசு ஏன் என் உதவுகள்?**